

Η εορτή του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου στην Αγία Μαρίνα Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 25 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Μαρίνης και του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου στο δημοτικό διαμέρισμα της Αγίας Μαρίνης Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Εγώ είμι ὁ ποιμήν ὁ καλός καί γινώσκω τά ἐμά καί γινώσκομαι ὑπό τῶν ἐμῶν».

Κατά τή διάρκεια τῆς δημοσίας ζωῆς του ὁ Χριστός προσπάθησε ἐπανειλημμένα νά ἐξηγήσει στους μαθητές του τόν ἑαυτό του καί νά τόν πε-ρι-γράψει μέ ἕνα τρό-πο κατα-ληπτό ἀπό τόν πεπερα-σμέ-νο ἄν-θρώ-πινο νοῦ.

Δέν μποροῦσε νά τούς περιγρά-ψει τή θεία του φύση, γιατί ὡς Θε-ός εἶναι ἀπερίγραφτος καί ἀπε-ρι-νόη--τος. Γι' αὐτό καί ἐπέλεξε νά περι-γράψει τόν ἑαυτό

του μέ είκό-νες οί-κεῖες στους μαθητές του πού θά τούς βοη-θοῦσαν νά σχηματί-σουν μία εἰκόνα καί μία ἐντύπωση γιά τίς θεῖες ιδιότητές του.

Γι' αὐτό καί ἄλλοτε συστήνεται ὁ Χριστός ὡς φῶς ἢ ὡς ὁδός, καί ἄλλοτε ὡς ὕδωρ καί ὡς ἄρτος. Στό σημερινό ὅμως εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα μᾶς συστήνεται ὡς θύρα καί ὡς καλός ποιμήν.

Καί σ' αὐτή τήν εἰκόνα πού χρη-σι-μοποιεῖ γιά τόν ἑαυτό του βάζει ὁ Χριστός μέ-σα καί ἐμᾶς καί προσδιορίζει καί τή σχέση του μαζί μας. Ἐκεῖνος εἶ-ναι ὁ ποιμήν ὁ κα-λός, καί ἐμεῖς τά πρό-βατά του. Ἐκεῖ-νος εἶναι αὐτός πού μᾶς γνω-ρίζει, ἀλλά καί αὐτός πού με-ριμνᾷ γιά ἐμᾶς. Ἐμεῖς εἴμαστε ἐκε-ῖνοι πού τόν γνωρίζουμε καί ἐμ-πιστευ-ό-μαστε τή μέριμνα καί τήν προστα-σία του.

Αὐτή ἡ σχέση τοῦ καλοῦ ποιμένος καί τῶν προβάτων εἶναι μοναδική καί ἀν--τι-προσωπεύει ἀποκλειστικά καί μό-νο τή σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χριστό. Διότι, ὅπως ὁ ἴδιος το-νίζει, δέν ὑπάρχουν μόνο καλοί ποι-μένες, ἀλλά καί ποιμένες κακοί καί ἀδιάφοροι, ποιμένες πού ἐν-δι-α---φέρονται μόνο γιά τήν ἀμοιβή τους καί ἀδιαφοροῦν γιά τήν κα-τά--σταση τῶν προβάτων. Ποιμένες πού δέν ἐνδιαφέρονται ἐάν χαθεῖ κάποιο πρόβατο ἢ κάποιος λύκος τό ἀρπάξει μακριά τους, γιατί μερι-κές φορές ὑπάρχουν ποιμένες πού δέν εἶναι ἀληθινά ποιμένες, ἀλλά εἶναι «λύκοι βαρεῖς, μή φειδόμε-νοι τοῦ ποιμνίου».

Ὅμως ὁ Χριστός εἶναι ὁ κατ' ἐξο-χήν καλός ποιμένας, καί αὐτό ἀπο---δεικνύεται ἀπό δύο χαρακτηριστι-κά. Τό πρῶτο εἶ-ναι ὅτι με-τά τήν ἀνα-χώρησή του ἀπό τόν κόσμο, δέν ἄφησε τά πρόβατά του ἔρημα καί ἐγκαταλε-λει-μμένα, χω-ρίς ποιμέ-να καί χωρίς στέ--γη καί τροφή. Ἐθεσε στήν Ἐκ-κλησία του «ποιμέ-νας καί διδα-σκά--λ-ους πρὸς καταρ-τισμόν τῶν ἀγίων».

Καί οἱ ποιμένες αὐτοί πού ἀντι-προ-σω-πεύουν τόν καλό ποιμένα Χριστό εἶναι οἱ ἐπίσκοποι, οἱ ὁ-ποῖοι ἴστανται «εἰς τόπον καί τύ-πον Χρι-στοῦ», ἀλλά καί οἱ ἱερεῖς πού ἴστα-νται «εἰς τόπον καί τύπον» τῶν μαθητῶν του, στους ὁποίους ἐμπιστεύ-θηκε ὁ ἴδιος τό λογικό ποί-μνιό του.

Τό δεύτερο χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι ὁ καλός ποιμήν γνωρίζει τά πρό-βατά του καί ἐκεῖνα τόν γνω-ρί-ζουν. Καί αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο, διότι ἐάν δέν γνωρίζει ὁ ποιμένας τά πρόβατά του, δέν μπορεῖ νά με-ρι--μνᾷ γι' αὐ-τά. Καί ἐάν τά πρόβατα δέν γνω-ρί-ζουν τόν ποιμένα τους, δέν μπο-ροῦν νά τόν ἀκολου-θή-σουν.

Τά δύο αὐτά χαρακτηριστικά γνω---ρί-σματα τοῦ καλοῦ ποιμένος εἶχε καί ὁ ἑορταζόμενος σήμερα μέ---γας πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, τόν ὁποῖο τιμοῦμε ἰδιαιτέρως ἐδῶ στὸν ναό σας.

Θά μπορούσε νά εἶχε διαπρέψει σέ πολλούς τομεῖς, ἐπιστημονικούς καί ἐπαγγελματικούς, μέ τή μεγάλη μὀρφωση πού διέθετε καί μέ τά πολλά χαρίσματα μέ τά ὁποῖα τόν εἶχε προικίσει ὁ Θεός. Εἶναι ὁ δεύτερος θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας μας μετὰ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Θεολόγο. Ὅμως ἐκεῖ-νος προτίμησε νά ἀκολουθήσει τήν κλή-ση τοῦ Θεοῦ. Προτίμησε νά γί-νει ποιμένας τῶν λογικῶν προ-βά-των καί μάλιστα σέ μία ἐποχή δύ-σκολη, σέ μία ἐποχή κατὰ τήν ὁποία «λύκοι βα-ρεῖς», οἱ αἵρετικοί Πνευματομάχοι, προσπαθοῦσαν νά κατασπαράξουν τά πρόβατα τοῦ Χρι-στοῦ καί νά πα--ρασύρουν τούς Ὁρθοδόξους στήν αἵρεση.

Ἀνέλαβε ἔτσι τόν ἀρχιεπισκοπικό θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅταν οἱ Ὁρθόδοξοι δέν διέθεταν πα-ρά μόνο ἓνα μικρό ναό καί ἦταν ἐλάχιστοι, καί ἀγωνίσθηκε νά πεί-σει ὅσους εἶχαν παρασυρθεῖ νά ἐπι--στρέψουν στή μάνδρα τῆς Ἐκ-κλη-σίας. Γι'αὐτό καί ὁ ναός αὐτός ὀνομάσθηκε ναός τῆς Ἀναστάσεως, γιατί ὅλοι ἀναστήθησαν ὅλοι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Εἶχε ὅμως καί τό δεύτερο χαρα-κτη--ριστικό γνώρισμα τοῦ καλοῦ ποι-μένος: γνώριζε τά πρόβατά του καί φρόντιζε νά τά διατρέφει μέ τόν λόγο του καί νά τά καθοδηγεῖ μέ τίς συμβουλές καί τίς νουθεσίες του.

Καί δέν τό ἔκανε μόνο τότε, τό κάνει καί μέχρι σή-μερα. Τό κάνει καί γιά μᾶς κα-θο-δη-γώντας μας μέ τή ζωή του, μέ τούς λόγους του καί μέ τά θεο-λο-γικά συγγράμματά του στήν Ὁρ-θόδοξη πίστη.

Τό κάνει, γιατί οἱ ἅγιοι ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας μας δέν ἦταν κα-λοί ποιμένες μόνο στήν ἐποχή τους, ἀλλά συνεχίζουν νά εἶναι καί σή-με-ρα, ἐνισχύοντας τούς ση-με-ρι-νούς ποιμένες στό ἔργο καί τή δια-κονία τους. Συνεχίζουν νά εἶ-ναι καλοί ποιμένες καί νά γνω-ρί-ζουν τά λογικά πρόβατα, τούς πι-στούς, καί νά τά καθοδηγοῦν στή σω-τη-ρία, μεσιτεύοντας στὸν Θεό γιά χά-ρη τους.

Ὅμως, ὅπως εἶπαμε, ἡ σχέση τῶν προβάτων μέ τόν ποιμένα εἶναι ἀμ--φίδρομη. Καί χρειάζεται, κατὰ συ-νέ-πεια, ὅχι μόνο ὁ ποιμένας νά γνωρίζει τά πρόβατα, ἀλλά καί αὐ-τά τόν ποιμένα, ὥστε νά εἶναι ἀσφα-λῆ καί προφυλαγμένα ἀπό κάθε κίνδυνο.

Οἱ ἅγιοι, λοιπόν, ὡς καλοί καί φι-λό-στοργοι ποιμένες μᾶς γνωρί-ζουν. Αὐτό πού χρειά-ζε-ται εἶναι νά τούς γνωρίζουμε καί ἐμεῖς. Ὅχι μόνο κατ'ὄνομα, ἀλλά οὐσιαστικά, μελετώντας τή ζωή καί τό ἔργο τους, μελετώντας τό παράδειγμά τους καί τά θεόπνευ-στα συγγράμ-μα-τά τους. Ἀκού-ον-τας τῆς φωνῆς τους καί ὑπακού-ον-τας στίς προτρο-πές τους, γιατί πολλά ἔχουν νά μᾶς ποῦν καί πολλά ἔχουν νά μᾶς διδά-ξουν καί ἰδιαίτερα στή σημερινή ἐποχή, πού βλέπετε ὅτι τά

βάλλονται, ακόμη και ὁ γάμος, ακόμη και ἡ καθαρότητα τῆς ζωῆς, ἡ ἀγνότητα τῆς ζωῆς, καί κάθε τι ἀνώμαλο σήμερα παρουσιάζεται ὡς κανονικό, δυστυχῶς. Οἱ ἅγιοι ὅμως ἔχουν νά μᾶς ποῦν πάρα πολλά γι' ὅλα αὐτά, γιατί ἀγρυπνοῦν καί μεριμνοῦν καί γιά μᾶς.

Ἄς γνωρίσουμε, λοιπόν, ὅσο μπο-ροῦμε περισσότερο τούς καλούς αὐ-τούς ποιμένες. Ἄς γνωρίσουμε τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Θεολόγο. Ἄς ἀκολουθήσουμε τή φωνή τους καί τήν προσταγή τους, ὥστε νά πορευθοῦμε ἀσφα-λεῖς τήν πορεία τῆς ζωῆς μας καί νά ἀξιωθοῦμε νά συγκαταρι-θμη-θοῦμε καί ἐμεῖς μαζί μέ τά ἐκλε-κτά πρόβατα τοῦ Χρι-στοῦ στά δε-ξιά του, γιά νά ἀπο-λαύ-σουμε τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)